

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

สภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วนั้น นอกจากจะส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวันในด้านต่างๆ แล้ว ยังส่งผลต่อการสื่อสารที่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือด้วย ซึ่งตัวแปรสำคัญก็คือเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ ดังนั้นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านเครื่องมือเหล่านี้จึงต้องการความกระชับเพื่อความรวดเร็ว และสามารถสื่อสารเข้าใจเฉพาะกลุ่ม เพราะฉะนั้นจึงส่งผลโดยตรงกับเด็กหรือเยาวชนอย่างเลี่ยงไม่ได้ เพราะเด็กวัยรุ่นในยุคนี้ นำภาษาพูดมาปะปนกับภาษาทางการ ดังนั้นคณะผู้จัดทำจึงเกิดแนวคิดในการศึกษาภาษาวัยรุ่นในสื่อออนไลน์ เพื่อสร้างความตระหนักในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นการรวบรวมและเผยแพร่ คำศัพท์ที่วัยรุ่นใช้กันในปัจจุบัน
2. เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถาน

1.3 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาคำศัพท์วัยรุ่นที่ใช้กันเฉพาะกลุ่มในยุคปัจจุบันได้แก่ คำที่ใช้ในกลุ่มเพื่อน กลุ่มคำที่ใช้บ่อย กลุ่มคำที่ใช้กับแฟน
2. คำศัพท์ที่วัยรุ่นใช้ในที่นี้คือคำสแลงหรือคำคะนองที่ใช้ในปัจจุบันเท่านั้น
3. กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำนวน 20 คน
4. ระยะเวลาในการสำรวจ 16-18 กุมภาพันธ์ 2557

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาษาของวัยรุ่นที่ใช้ในปัจจุบัน หมายถึง คำสแลงหรือคำคะนองที่ใช้ในปัจจุบัน

การใช้ภาษา หมายถึง การติดต่อสื่อความหมายในสังคมให้เป็นที่เข้าใจกันด้วยการฟังผู้อื่นพูดบ้างผู้อื่นฟังบ้างอ่านสิ่งที่ผู้เขียนและเขียนบางสิ่งบางอย่างให้ผู้อื่นอ่านบ้าง

คำสแลง หมายถึง “คำคะนอง” และกล่าวว่า คำสแลงเป็นภาษาปาก เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน แต่ไม่ใช่คำต่ำ หรือ คำหยาบ เป็นคำพิเศษเฉพาะกลุ่มที่สร้างขึ้นเพื่อให้มี คำแปลกๆสร้างความสนุกสนาน ระดับคำมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลสมัย

สื่อสังคมออนไลน์ คือ สื่อสังคมออนไลน์ที่มีการตอบสนองทางสังคมได้หลายทิศทาง โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พุดต่างๆ ก็คือเว็บไซต์ที่บุคคลบนโลกนี้สามารถมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันได้นั่นเอง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงภาษาที่วัยรุ่นใช้ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น
2. เข้าใจคำศัพท์ของวัยรุ่นที่ใช้กันในปัจจุบันมากขึ้น
3. ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องและเหมาะสม

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาโครงการเรื่อง การสำรวจการใช้ภาษาวัยรุ่นในสื่อออนไลน์ คณะผู้ศึกษา ได้ค้นคว้ารวบรวม ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากเว็บไซต์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยขอแนะนำตามลำดับ ดังนี้

2.1 ความหมายของภาษา

คำว่า “ภาษา” แบ่งความหมายออกได้เป็น 2 ประเภท คือ “ภาษาในความหมายกว้าง” หมายถึง ภาษาที่ใช้คำพูด (วจนภาษา) และภาษาท่าทาง (อวจนภาษา) “ภาษาในความหมายแคบ” หมายถึงภาษาที่ใช้คำพูด จะเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูดก็ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อมนุษย์พัฒนาขึ้นก็มีวิธีถ่ายทอดเสียงพูดเป็นสื่ออื่น ในการสื่อสาร สิ่งที่ใช้แทนเสียงในการสื่อสารก็คือ ตัวอักษร เช่นเดียวกับที่เราถ่ายทอดเสียงภาษาไทยเป็นตัวอักษรไทย (ภาสกร เกิดอ่อน,2552)

ภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์แห่งความรุ่งโรจน์ของอารยธรรมไทยที่โดดเด่นมาอย่างยาวนาน แต่ทุกวันนี้ดูเหมือนภาษาไทยกำลังถูกลืมจากคนรุ่นใหม่ทำให้ตกต่ำลงอย่างต่อเนื่องจนน่าสังเกตเป็นพิเศษด้วยในรอบหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนั้นแล้ว การใช้ภาษาไทยที่ผิดๆ ก็มีให้เห็นอยู่อย่างมากมายทั้งในสื่อมวลชน ในรัฐสภา ในเพลง ในละครโทรทัศน์ และในภาพยนตร์ รวมทั้งในวิถีชีวิตประจำวันของคนไทยเราเองที่ไม่รู้จะให้ความสำคัญกับการเขียน การพูด การสื่อสารให้ถูกต้อง รวมทั้งไม่มีค่านิยมในการศึกษาหาความรู้ที่ถูกต้องด้วย (พระมหาวิฑูชัย วชิรเมธี ,2554)

คำว่า “ภาษา” เป็นคำสันสกฤตที่มาจากรากศัพท์เดิมว่า “ภาษา” เป็นคำกริยา แปลว่า กล่าว พูด หรือบอก เมื่อนำมาใช้จึงเปลี่ยนรูปเป็น “ภาษา” ซึ่งมีความหมายตามรูปศัพท์ว่า คำพูดหรือถ้อยคำ เป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้ทำความเข้าใจระหว่างคนกับคนเป็นวิธีที่มนุษย์ใช้แสดงความตั้งใจเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รู้ โดยใช้เสียงพูดที่มีระเบียบและมีความหมาย ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อความหมายโดยผ่านทางเสียงพูด ถ้อยคำ กริยาอาการ หรือสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อใช้ถ่ายทอดความรู้สึก ความต้องการของตนให้ผู้อื่นทราบในการประกอบกิจกรรมร่วมกัน (หมวดภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม),2551)

ภาษาเป็นสิ่งแสดงภูมิปัญญาอันยอดของมนุษย์ ที่สามารถพัฒนาเสียงซึ่งเปล่งออกได้ด้วยอาการตามธรรมชาติ ให้กลายเป็นเครื่องมือใช้สื่อความคิด ความรู้สึก ความต้องการของตนให้ผู้อื่นรู้และสื่อสารกันได้จนเกิดเป็น ภาษา มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและทำความเข้าใจในกันในกลุ่มชนที่ใช้ภาษาเดียวกัน มนุษย์สามารถพัฒนาความรู้ ความคิด จิตใจ คุณธรรม ความเชื่อ ศิลปะ ฯลฯ ภาษาจึงเป็นส่วนสำคัญของความเป็นมนุษย์ มนุษย์เราใช้ภาษาควบคู่ไปกับการดำรงชีวิต ภาษาจึงอาจรับผลจากความเจริญหรือความเสื่อมของมนุษย์ และอาจมีผลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของสังคมมนุษย์ด้วย (กาญจนา นาคสกุล,2545)

2.2 คำและคำสแลง

คำจำนวนไม่น้อยที่เคยใช้กันมาแต่โบราณ ปัจจุบันได้สูญไปจากภาษา มีคำใหม่เกิดขึ้น คำใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ บางคำเพียงแต่ใช้พูดกันเฉพาะกลุ่ม เฉพาะโอกาส และอาจเสื่อมความนิยมไป มีผู้เรียกคำเช่นนี้ว่า คำคะนอง บางคำใช้เรียกสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม สิ่งใหม่เหล่านี้อาจเป็นวัตถุสิ่งของ ความคิด กิจกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ คำเช่นนี้เกิดขึ้นด้วยความจำเป็น และติดอยู่ในภาษามากไม่เสื่อมความนิยม (กระทรวงศึกษาธิการ,2550)

2.3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

ปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายสิบปี แต่ในยุคปัจจุบันนี้ปัญหายิ่งวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั้นคือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ มากมายจนเกือบจะกลายเป็นความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ยิ่งน่าเป็นห่วงมากที่สุด เป็นกลุ่มที่นิยมใช้ภาษาที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่มีไวยากรณ์ ไม่ว่าจะจากการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การแสดงความคิดเห็นในโลกอินเทอร์เน็ต

การใช้ภาษาไทยที่เกิดจากอินเทอร์เน็ตนั้นเริ่มลูกกลมมาจากโปรแกรมแชทและเกมออนไลน์ ซึ่งดูคล้ายเป็นการสนทนาดังธรรมดา แต่เมื่อได้เข้าไปสัมผัสแล้ว มิใช่เลย การสนทนาอันไม่มีขีดจำกัดของภาษาทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย ดังเช่นที่พบตามหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน และในขณะเดียวกันก็สร้างปัญหาให้แก่วงการภาษาไทยด้วย นั่นคือการกร่อนคำ และการสร้างคำใหม่ให้ความหมายแปลกไปจากเดิม หรืออย่างที่เรียกว่าภาษาเด็กนั่นเองวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่มีการสื่อสารกันมากและมีรูปแบบการสื่อสารด้วยคำที่ทันสมัย มีความหมายเฉพาะสำหรับกลุ่มและช่วงวัย วัยรุ่นจึงขาดความคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม มีหลายสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นใช้ภาษาที่ผิดๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก ทำให้มีความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการสื่อสาร วัยรุ่นในประเทศไทยยุคใหม่บางกลุ่มได้สร้างค่านิยมที่ผิดๆ มาใช้ คือ การใช้ภาษาไทยที่ผิดจากคำเดิม จึงทำให้ภาษาไทยของเราเปลี่ยนแปลงไป เยาวชนยุคหลัง ๆ จึงใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง สื่อมวลชน ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้ภาษาไทยแบบผิดๆ ของประชาชนเพราะ สื่อมวลชนเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนทุกวัน สื่อมวลชนต้องเป็นผู้นำที่ดีที่สุดของการใช้ภาษาและต้องให้ข้อคิดอยู่เสมอว่า ภาษานั้นสะท้อนความเป็นตัวของเราเอง ถ้าใช้ภาษาดี ภาษาที่ถูกต้อง ภาษาที่น่าสังคมไปในทางสร้างสรรค์ สร้างความสามัคคี สร้างความรัก สร้างความภูมิใจในชาติจะทำให้ทุกคนเห็นคล้อยตาม แต่ถ้าหากว่าสื่อมวลชนนำภาษาที่ประหลาด ภาษาที่ไม่ถูกต้องเอามาเผยแพร่บ่อยๆ คนจะคิดว่าสิ่งที่สื่อมวลชนมาเผยแพร่ นั้นถูกต้อง เป็นสิ่งที่ดี มันจะทำลายภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้ภาษาในข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ต่างๆ เป็นต้น

ปัจจัยอีกอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาไทย ก็คือ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของครูและนักเรียน เกิดจาก ครูเนื่องจากครู คือ ผู้ประสาทวิชา เป็นผู้ให้ความรู้แก่ศิษย์ ดังนั้นความรู้ในด้านต่างๆ เด็กๆจึงมักจะได้รับมาจากครูเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ครูบางคนนั้นมีความรู้แต่ไม่แตกฉาน โดยเฉพาะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความละเอียดอ่อน และมีส่วนประกอบแยกย่อยอย่างละเอียดลออ เมื่อครูไม่เข้าใจภาษาไทยอย่างกระจ่าง จึงทำให้นักเรียนไม่เข้าใจตามไปด้วย จนพจนานุกรมภาษาไทยไปในที่สุด ซึ่งเป็นปัญหาที่ปรากฏให้เห็นอยู่มากมายในปัจจุบัน

2.4 รูปแบบการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่น

การใช้ภาษาเป็นเรื่องของการสื่อสาร ซึ่งผู้ส่งสารจะต้องทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของตน ให้มากที่สุด แต่การสื่อสารที่มีรูปแบบแตกต่างกัน จะทำให้การใช้ภาษาที่มีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น การสื่อสารแบบเผชิญหน้าย่อมแตกต่างจากการสื่อสารแบบผ่านเครื่องมือการสื่อสาร หรือการสื่อสารด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ ย่อมมีความแตกต่างการสื่อสารด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีทั้งภาพและเสียง ในปัจจุบันปัญหาที่พบเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย คือการใช้ภาษาในทางวิบัติ และมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ภาษาอยู่หลายประเภท เช่น

2.4.1 รูปแบบการพูด เป็นประเภทของภาษาวิบัติที่ใช้เวลาพูดกัน ซึ่งบางครั้งก็ปรากฏขึ้นในการเขียนด้วย แต่น้อยกว่ากลุ่มที่ใช้ในเวลาเขียน โดยการพูดมักจะพูดให้มีเสียงสั้นลง หรือยาวขึ้น หรือไม่ออกเสียงควบกล้ำเลย ประเภทนี้เรียกได้อีกอย่างว่ากลุ่มเพี้ยนเสียง

2.4.2 รูปแบบการเขียน รูปแบบของภาษาวิบัติประเภทนี้ โดยทั้งหมดจะเป็นคำพ้องเสียงที่นำมาใช้ผิดหลักของภาษา คนที่ใช้ภาษาวิบัติเวลาเขียนนั้นจะเขียนตามเสียงอ่าน เพราะไม่ต้องการอยู่ในกรอบหรือ ต้องการทำอะไรที่คิดว่าใหม่ ไม่เลียนแบบของเก่า ได้แก่

2.4.2.1 การเขียนตามเสียงพูด

2.4.2.2 การสร้างรูปการเขียนใหม่

2.4.3 รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงเสียงอ่าน

2.4.4 กลุ่มที่เปลี่ยนแปลงความหมาย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามเกินครึ่งเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 10-14 ปี ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5000 บาท โดยวัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้ที่พักอาศัยเป็นสถานที่ในการแชท และแชทในช่วงเวลา 18:01- 00:00 น. ซึ่งใช้ระยะเวลาในการแชท 3 - 4 ชั่วโมงต่อวันโดยวัยรุ่นจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์/ PC เป็นเครื่องมือในการแชท และวัยรุ่นมีพฤติกรรมเริ่มใช้ภาษาแชทมาจากตนเองซึ่งวัยรุ่นให้เหตุผลในการใช้ภาษาแชทว่า ภาษาแชทเป็นๆ ที่สั้น สะกดง่าย สะดวกในการพิมพ์ วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้คำว่า “เทอ (เธอ)” มากที่สุดในกลุ่มคำ พ้องเสียง/เลียนเสียงที่ไม่มีในพจนานุกรม คำว่า “ปาว (เปล่า)” ในกลุ่มคำ ที่เปลี่ยนตัวสะกดเพื่อความรวดเร็วในการพิมพ์ คำว่า “อาราย , ทามมาย (อะไร,ทำไม)” ในกลุ่มคำ ถามที่เปลี่ยนลักษณะการสะกดคำ คำว่า “ออิ,คริคริ,หุหุ,555 (หัวเราะ)” ในกลุ่มคำ อุทานแสดงอารมณ์ คำว่า “กาก (อ่อนหัด ,ไม่ได้เรื่อง)” ในกลุ่มคำ ที่เปลี่ยนการสะกดเพื่อลดความหยาบของคำ และวัยรุ่นใช้ “ ^__^ (ยิ้ม)” ในกลุ่มไอคอนแสดงอารมณ์ และในส่วนของทัศนคติ วัยรุ่นส่วนใหญ่มีทัศนคติทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้เหตุผลว่าการใช้ภาษาแชททำให้ใช้เวลาในการพิมพ์ที่รวดเร็วทันในการโต้ตอบคู่สนทนา และวัยรุ่นส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบอยู่ในระดับ มากโดยให้เหตุผลว่า การใช้ภาษาแชทมากเกินไปทำให้ภาษาไทยวิบัติมากยิ่งขึ้น โดยวัยรุ่นต่างมีความกังวลเหมือนกัน ในด้านการใช้ภาษาแชท ซึ่งวัยรุ่นมีความเห็นด้วยมากที่สุด (บุษยมาศ แสงจันทร์ (ออนไลน์) พฤติกรรมและทัศนคติต่อการใช้ภาษาแชทของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร)

บทที่ 3 วิธีการดำเนินโครงการ

3.1 วัสดุ อุปกรณ์

1. ปากกา ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด	จำนวน	20 ชุด
2. คอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต	จำนวน	2 เครื่อง
3. กระดาษ	จำนวน	1 รีม
4. เชือกาว	จำนวน	1 ม้วน
5. ฟิวเจอร์บอร์ด	จำนวน	2 แผ่น
6. กาวหนั่งไก่	จำนวน	1 ม้วน
7. แลคซีน	จำนวน	1 ม้วน
8. กรรไกร	จำนวน	1 อัน
9. แบบสำรวจการใช้ภาษาวัยรุ่นในสื่อออนไลน์	จำนวน	20 ชุด

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ผู้ศึกษานำเสนอหัวข้อโครงการต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและ กำหนด ขอบเขตในการทำโครงการ
2. ผู้ศึกษาร่วมกันประชุมวางแผนวิเคราะห์ตามหัวข้อวัตถุประสงค์ของโครงการ
3. ผู้ศึกษาร่วมกันศึกษาข้อมูลภาษาของวัยรุ่น (คำสแลงหรือคำคะนอง) ที่ใช้ในปัจจุบัน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เช่น ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 และ เล่ม 2 อินเทอร์เน็ต
4. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการเพื่อมาวิเคราะห์และสรุปเนื้อหาที่สำคัญที่จะนำมาจัดทำโครงการ
5. รวบรวมข้อมูลที่ได้และแยกแต่ละประเภทและจัดทำเป็นรูปเล่ม
6. นำเสนอผลงานต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรายงานผลการดำเนินงาน
7. จัดทำคู่มือเพื่อใช้สำหรับศึกษาและรายงานต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

บทที่ 4 ผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง การสำรวจการใช้ภาษาวัยรุ่นในสื่อออนไลน์ ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ และ อินเทอร์เน็ต ได้ผลการศึกษา ดังนี้ คือ

1. คำที่ใช้ในกลุ่มเพื่อน

เธอ	แปลงเป็น	เทอ
กู	แปลงเป็น	กรู
สัตว์	แปลงเป็น	สาด
เปล่า	แปลงเป็น	ป่าว
เพื่อน	แปลงเป็น	เฟิ้ล
อย่างไร	แปลงเป็น	ยังงัย
จริง	แปลงเป็น	จิง
แตก	แปลงเป็น	แตร์ก
เสียงหัวเราะฮาฮาฮาฮา	แปลงเป็น	5555
ยิ้ม	แปลงเป็น	:)
ทำหน้าตาเป๋อโลก	แปลงเป็น	--

2. คำที่ใช้บ่อย

อะไร	แปลงเป็น	อาราย
ได้	แปลงเป็น	ด้าย
ไม่ใช่	แปลงเป็น	ม่ายช่าย
เปล่า	แปลงเป็น	ป่าว
จริง	แปลงเป็น	จิง
เสียงหัวเราะฮาฮาฮาฮา	แปลงเป็น	5555
ยิ้ม	แปลงเป็น	:)
เธอ	แปลงเป็น	เทอ
กู	แปลงเป็น	กรู
สัตว์	แปลงเป็น	สาด
เปล่า	แปลงเป็น	ป่าว
เพื่อน	แปลงเป็น	เฟิ้ล
อย่างไร	แปลงเป็น	ยังงัย

3. คำที่ใช้กับแฟน

จ๋า	แปลงเป็น	จร้า
จริง	แปลงเป็น	จิงติ
คิดถึง	แปลงเป็น	คิดถูง

รัก	แปลงเป็น	รื้อ
ขอใจ	แปลงเป็น	ขอจี้
จริงหรือเปล่า	แปลงเป็น	จิงเป่า
ตัวเอง	แปลงเป็น	ตะเอง

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องการสำรวจการใช้ภาษาวัยรุ่นในสื่อออนไลน์ จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จำนวน 20 คน ปรากฏว่าใช้คำของวัยรุ่นคือ คำสแลงหรือคำคะนองที่พบในอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการรวบรวมและเผยแพร่ คำศัพท์ที่วัยรุ่นใช้กันในปัจจุบัน และเป็นการสร้างความตระหนักในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามราชบัณฑิตยสถาน

ผลการศึกษาเรื่องการสำรวจการใช้ภาษาวัยรุ่นในสื่อออนไลน์มีรายละเอียด ดังนี้คือ

1. คำที่ใช้ในกลุ่มเพื่อน

เธอ	แปลงเป็น	เทอ
กู	แปลงเป็น	กรู
สัตว์	แปลงเป็น	สาด
เปล่า	แปลงเป็น	ป่าว
เพื่อน	แปลงเป็น	เฟ็ล
อย่างไร	แปลงเป็น	ยังงัย
จริง	แปลงเป็น	จิง
แดก	แปลงเป็น	แดร์ก
เสียงหัวเราะฮาฮาฮาฮา	แปลงเป็น	5555
ยิ้ม	แปลงเป็น	:)
ทำหน้าตาเบื่อโลก	แปลงเป็น	--

2. คำที่ใช้บ่อย

อะไร	แปลงเป็น	อาราย
ได้	แปลงเป็น	ด้าย
ไม่ใช่	แปลงเป็น	ม่ายช่าย
เปล่า	แปลงเป็น	ป่าว
จริง	แปลงเป็น	จิง
เสียงหัวเราะฮาฮาฮาฮา	แปลงเป็น	5555
ยิ้ม	แปลงเป็น	:)
เธอ	แปลงเป็น	เทอ
กู	แปลงเป็น	กรู
สัตว์	แปลงเป็น	สาด
เปล่า	แปลงเป็น	ป่าว
เพื่อน	แปลงเป็น	เฟ็ล
อย่างไร	แปลงเป็น	ยังงัย

3. คำที่ใช้กับแฟน

จำ	แปลงเป็น	จ๋า
จริง	แปลงเป็น	จริงดิ
คิดถึง	แปลงเป็น	คิดถึงง
รัก	แปลงเป็น	ร้าก
ชอบใจ	แปลงเป็น	ชอบจ๊ัย
จริงหรือเปล่า	แปลงเป็น	จริงเป่า
ตัวเอง	แปลงเป็น	ตะเอง

5.2 อภิปรายผล

สาเหตุที่สำคัญในการใช้ภาษาของวัยรุ่นในปัจจุบัน เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้

1. เมื่อการติดต่อผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์กลายเป็นช่องทางใหม่ในการสื่อสาร ภาษาในยุคนี้จึงแปลกเปลี่ยน เกิดภาษาใหม่ๆ บางคำมาจากแป้นพิมพ์ที่อยู่ติดกัน พิมพ์ง่ายกว่าจึงเกิดคำใหม่แทนคำเก่า
2. เพื่อลดความรุนแรงในการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ
3. คำศัพท์ใหม่ๆ ที่วัยรุ่นหรือคนบางกลุ่มนำมาใช้จนแพร่หลายนั้น ก็เพราะว่าคำไทยที่มีอยู่เดิมอาจจะไม่สามารถสื่อถึงลักษณะและรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารได้มากพอ คนส่งสารก็เลยต้องพยายามคิดคำขึ้นมาใหม่ให้สามารถบอกรายละเอียดและความรู้สึกของตนเองให้ได้มากที่สุด
4. การเขียนคำไทยในอินเทอร์เน็ต หรือในนิตยสารเพื่อความบันเทิง จะเขียนตามเสียงอ่าน เพราะไม่ต้องการอยู่ในกรอบ หรือ ต้องการทำอะไรที่คิดว่าใหม่ ไม่เลียนแบบของเก่า

การใช้ภาษาในการสื่อสารของวัยรุ่นนั้นถ้าใช้กันเฉพาะกลุ่มหรือใช้ในระดับกันเองไม่เป็นทางการก็คงไม่ทำให้ภาษาไทยของชาติถึงกับวิบัติถ้ารู้จักใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสม หลังจากที่เรารวบรวมคำที่วัยรุ่นมักใช้ในปัจจุบันได้แล้ว นำไปเผยแพร่โดยจัดทำแผ่นพับเผยแพร่

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการสำรวจการใช้ภาษาของวัยรุ่นในสื่อออนไลน์ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการคือ

1. ควรมีการรวบรวมคำที่วัยรุ่นใช้กันในปัจจุบันให้มากกว่านี้
2. ภาษาที่วัยรุ่นใช้มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากควรมีการศึกษาและรวบรวมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ.ภาษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว ,2550.

กาญจนา นาคสกุล.บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1 .กรุงเทพมหานคร:สถาบันภาษาไทย. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ,2545.

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ.หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.4 พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:อักษรเจริญทัศน์,2552.

คำสแลง.(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก : <http://www.dek-d.com/board/view.php?id=1923756>. (วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2557).

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 2 (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://www.royin.go.th/upload/246/FileUpload/1823_9431.pdf. (วันที่ค้นข้อมูล 17 กุมภาพันธ์ 2557).